

Myllyrin

BY
HELSINKI
MILLS

Talviaamun timantit

Viljaa harmitti. Oli taas niitä aamuja, kun toivoi, että olisi noussut sängystä ennemmin oikealla kuin väärällä jalalla. Mikään vaate ei tuntunut päällä hyvältä, silmissä tahmasteli unihiekka, eikä paksujen talvivaatteiden pukeminen päälle kiireessä ja tohelluksessa olisi voinut tuntua enää yhtään vastenmielisemmältä idealta. Ei tehnyt mieli puhuakaan. Kunpa olisi vain voinut palata peiton alle ja nukkua talviunet.

Keittiöstä kuului iloinen puheensorina. Teepannu pihisi liedellä ja höyryävän lämpimän puuron tuoksu leijui Viljan nenään. Ohra, Ruis ja Vehnä olivat nousseet jo hyvissä ajoin valmistelemaan valkenevaa päivää. Siellä he parhaillaan kattoivat pöytään aamiaista. Vilja kipristeli varpaitaan sängyn reunalla istuessaan ja nojasi leukaa käsiinsä. Ehkä keittiöön meno kuitenkin kannattaisi. Jospa herättäisi Kaurankin ja menisi yhdessä! Ehkä aamun harmistus karisisi siinä samalla. Niin hän tekisi!

- Kaura, herää! Tule minun kanssani syömään. En halua mennä yksin. Muut ovat jo siellä ja minua nukuttaisi vielä niin kamalasti.

Kauran silmät räpähtivät auki.

- Taasko minä olen nukkunut niin sikeästi, etten ole kuullut muiden heräävän?! Totta kai minä tulen. Olen niin nälkäinen, että voisin syödä kokonaisen kylmäkellarillisen hilloa ja leipäviipaleita, noitui Kaura ja ponnahti salamana ylös peiton alta.

Hän kiskoi illalla ympäri huonetta viskomansa villasukat jalkoihinsa, veti ison T-paidan ylleen ja venytti polvista melkein puhki kuluneet trikoot päälleen. Turkki pörrössä hän tarttui Viljan käteen, pomppasi ylös ryppyisistä lakanoistaan ja sanoi:

- Tästä tulee mainio päivä seikkailuille, tule nyt mennään ja otetaan muutkin mukaan!

Keittiössä kaikki alkoi olla valmista. Pöytä oli kukkuroillaan herkkuja, joita ystävykset olivat yhdessä keränneet, kasvattaneet ja valmistaneet. Oli leipää, puuroa ja jogurttia. Oli mustikoita, vadelmia ja mansikoita, kuivattuja omenoita ja hilloa, leipää, levitettä, kurkkua ja tomaattia. Pienissä kulhoissa oli pähkinöitä ja siemeniä ja tarjottimella komeili mehevä juustonkimpale. Juomaksi oli teetä ja raikasta raparperimehua. Vesi herahti Viljan kielelle. Olivatpa muut taas olleet reippaita!

- Huomenta! Tulitte juuri sopivasti! Ruoka on valmista. Nyt syödään ja sitten lähdetään tutkimaan, mitä tällä päivällä on meidän varallemme suunniteltuna, hihkaisi Ohra ja asetteli juusto- ja tomaattiviipaleita leipänsä päälle.

Vilja ja Kaura tassuttelivat pöytään ja alkoivat kauhoa puuroa ja muita aamun herkkuja lautasilleen. Seurue ryhtyi jutustelemaan siitä, mitä kukin haluaisi tänään tehdä, olihan luvassa aurinkoinen talvipäivä järven rannalla.

- Minä haluaisin lähteä pulkkailemaan. Tänään on mainio sää viilettää tuulen mukana, haluaako joku mukaan, kysyi Ohra.

- Minä en välitä, mutta narraisin mielelläni kaloja, sanoi Ruis.

- Ja minä voisin kolata jälle luistinradan, innostui Vehnä.

- Mahtavaa, pakataan eväät mukaan, laitetaan lämmintä ylle ja ollaan jäällä koko päivä. Siinä voi kokeilla kaikenlaista, riemastui Kaura.

Vilja kuunteli keskustelua syödessään ja tunsu, miten silmät alkoivat vähitellen aueta ja energia virrata varpasiin saakka. Onneksi sai rauhassa syödä ja heräillä, eikä kukaan sittenkään hoputtanut minnekään.

- Minä voisin lähteä pulkkailemaan, hän kuuli sanovansa.

Seurue jatkoi hyväntuulista rupatteluaan, kunnes kaikki olivat saaneet syötyä kyllikseen. He kiittivät toisiaan mukavasta aamiaisseurasta, korjasivat pöydän yksissä tuumin, pakkasivat eväät reppuihin ja pukivat lämpimät pakkasvaatteet ylleen.

Aurinko oli jo noussut ja lumi kimalteli timanteina rantapuiden oksilla. Vilja puhalsi irtohiutaleita kiven päältä ja katseli, miten ne leijuivat hetken ilmassa vasten talviauringon säteitä. Ehkä tästä tulisikin vielä mainio päivä. Jäällä Ruis asettui parhaillaan kairaamansa avannon viereen pilkkimään ja Vehnä ja Kaura kiitivät luistimilla pitkin tovi sitten auraamaansa rataa.

- Tule jo sieltä, senkin haaveilija, huusi Ohra ja odotteli jo malttamattomana Viljaa pulkkansa kanssa.

Vilja istahti kyytiin ja tunsu, kuinka Ohra potkaisi sen liikkeelle. Pakkanen yritti nipistellä poskia, mutta keväinen aurinko lämmitti jo kummasti. Vilja nosti hymyillen kädet ilmaan ja sulki silmänsä. Tuntui siltä, kuin voisi nousta lentoon.

Superaamiainen pelastaa päivän

Vaikka herätessä tuntuisi vähän kankealta, päivä lähtee usein kunnolla käyntiin, kun sen aloittaa maistuvalla aamiaisella. Tutkikaa yhdessä, mitä kaikkea Viljan, Rukiin, Ohran, Kauran ja Vehnän aamiaispöydästä löytyi.

Jäikö jotain tarpeellista puuttumaan?

Ottaisitteko jotain pois?

Millainen on sinun superaamupalasi?

Kenen kanssa sitä söisit?

Tunneamaistaisia: ILO

Ilo on kupliva tunne, joka saa suun hymyyn ja askeleen nousemaan. Vilja ilostui yhdessä tekemisestä muiden kanssa ja se sai hänet tuntemaan olonsa kevyeksi.

Miltä ilo sinusta tuntuu?

Missä päin kehoa ilo tuntuu?

Miten iloinen henkilö liikkuu?

Mikä tai kuka saa sinut iloiseksi?

Miten toisen voi yrittää tehdä iloiseksi?

Osaatko piirtää iloisen kuvan?

Millainen musiikki tekee sinut iloiseksi?

Tapatietäjä ei törttöile

Kaikille hyvät pöytätavat eivät vielä ole tuttuja. Auta kaveria toimimaan oikein ruokapöydässä.

Lajittele hyvät ja kehnnot käytöstavat oikeille puolille.

KESKUSTELU YHDESSÄ

RÖYHTÄISEMINEN

RUOKAILUVÄLINEIDEN KÄYTTÖ

RUUALLA TAI RUOKAILUVÄLINEILLÄ LEIKKIMINEN

HUUTAMINEN

NAURAMINEN

KYSYMINEN

PIERAISEMINEN

UUSIEN RUOKIEN MAISTAMINEN

OTTIMIEN KÄYTTÖ

OTTIMIEN LAITTAMINEN SUUHUN

KIELEN NÄYTTÄMINEN

YSKIMINEN TAI AIVASTELU PÖYTÄÄN PÄIN

KÄSIEN PESU ENNEN SYÖMISTÄ

KIITTÄMINEN

TARINOIDEN KERTOMINEN

NENÄN KAIVAMINEN

KAIKKIEN OTTAMINEN MUKAAN KESKUSTELUUN

KÄNNYKÄN SELAILU TAI KÄNNYKKÄÄN PUHUMINEN

Fiksua käytöstä

Törttöilyä